

Kovács Újszászy Péter
AZ ABLAK TÚLOLDALÁN
GALAGONYA FIGYEL

Nő a világosság a kémények tövében,
háza cserepeit faggatja a hajnal:
alszol még?
Vagy az ébredés motoszkál pilláid között?
Szobádban gyertyák, rózsaoaj-illat,
az ablak túloldalán galagonya figyel.
Ágai elnyelik a csillagok fényét,
hogy este visszaengedjék őket az égre,
mikor macskakő csilingel lépteid alatt,
és vörös bogyók álmodnak közelségedről.

CSILLAGKÉPEK UTÁN

Távoli folt csak a község.
Napraforgók álma a földeken,
cirkáló kutyák,
sötét.
Az égen ezüstfehér pontok.
Augusztusi estéken keresed a rákot.
Mikor tekinteted a magasba emeled,
szemedbe néznek a virrasztó körtefák,
mintha rossz néven vennék,
hogy csillagképek után kutatsz,
és nem pillantasz rá hullott gyümölcsseikre.